

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 386 คน และผู้บริหารหรือผู้จัดการหรือตัวแทน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง เงินเดือน ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ได้แก่ การทบทวนสถานะเริ่มต้น นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การวางแผน การนำไปใช้และการปฏิบัติ การตรวจสอบและแก้ไข และการทบทวนการจัดการ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้จัดการหรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน ตามความคาดหวังของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และค่าสถิติ F-test

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

1. การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

จากผลการศึกษา พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทุกตัวแปร โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผน ด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้น ด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติ และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการตรวจสอบและแก้ไข สามารถสรุปแยกแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้น

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หน่วยงานของท่านให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเป็นอย่างมาก เช่น ดูแลและป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายกับพนักงาน รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการทบทวนหรือตรวจสอบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเป็นประจำ เช่น มีการสอบถามพนักงานถึงอันตรายที่เกิดขึ้นในหน่วยงานที่พนักงานทำงานอย่างสม่ำเสมอ และพบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้นอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านมีการทบทวนในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทรัพยากรที่จะนำไปใช้ในระบบจัดการ เช่น อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

1.2 ด้านนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หน่วยงานของท่านมีการจัดทำเอกสารนโยบายความปลอดภัยในการทำงานพร้อมลงนามของผู้บริหารระดับสูง เช่น คู่มือในการปฏิบัติงานที่ถูกวิธีและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาคือ ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านได้แสดงเจตจำนงที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมอันตรายและความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการตรวจสภาพเครื่องมือและอุปกรณ์กันความปลอดภัยในการทำงานรวมถึงการดูแลสุขภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตด้านนโยบาย ด้านอาชีวอนามัยและความ

ปลอดภัยอันดับสุดท้าย คือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน เช่น การเสนอความคิดเห็นแก่หัวหน้างานในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน หรือสภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.3 ด้านการวางแผน

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านการวางแผนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ นโยบายด้านความปลอดภัยมีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร เช่น การติดประกาศนโยบายความปลอดภัยในการทำงานกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการประเมินผลการวางแผนให้ปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นประจำทุกปี เช่น สถิติการเกิดอุบัติเหตุประจำปีภายในหน่วยงาน และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตด้านการวางแผนอันดับสุดท้าย คือ นโยบายด้านความปลอดภัยของหน่วยงานมีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ

1.4 ด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติ

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หน่วยงานของท่านจัดให้มีระบบการขออนุญาตทำงานในเขตพื้นที่อันตรายและจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยต่างๆ เช่น เขตอันตราย ห้ามเข้า รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการนำแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่กำหนดไว้มาปฏิบัติ เช่น มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเป็นลายลักษณ์อักษรตามชนิดของสถานการณ์ เช่น อัคคีภัย สารเคมีรั่วไหล

1.5 ด้านการตรวจสอบและแก้ไข

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการตรวจสอบและแก้ไขอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านการตรวจสอบและแก้ไขที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ หน่วยงานของท่านมีการติดตามตรวจสอบเมื่อมีการวัดผลการปฏิบัติตามอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เช่น มีการวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุก่อนและ

หลังการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการแก้ไขและป้องกันด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เช่น เมื่อมีการเกิดอุบัติเหตุขึ้นหน่วยงาน การแก้ไขและป้องกันโดยมีการจัดฝึกอบรมเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุแบบเดิมขึ้น และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ด้านการตรวจสอบและแก้ไขอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านมีการจัดทำและเก็บบันทึกอุบัติเหตุหรือโรคที่เกิดจากการทำงาน

1.6 ด้านการทบทวนการจัดการ

การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ด้านการทบทวนการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานด้านการทบทวนการจัดการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานท่านมีการพิจารณาดำเนินการให้ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของโรงงานมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าที่ผ่านมา เช่น การปรับปรุงการจัดสวัสดิการเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการทบทวนระบบการจัดการ เช่น อุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นกับพนักงานในลักษณะเดิมยังมีการเกิดขึ้นอีกหรือไม่ และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตด้านการทบทวนการจัดการอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานท่านมีการพิจารณาหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานที่พบเป็นประจำ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล พบว่า พนักงานที่มีเพศ และสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อายุงาน และตำแหน่งในปัจจุบันที่ต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

3.1 การทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในการทำงาน
แนวทางเกี่ยวกับการทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต อันดับแรก คือ อุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ ความร่วมมือจากพนักงานในด้านความปลอดภัยในการทำงาน ความชัดเจนของนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน และอันดับสุดท้ายคือ สถิติการที่เพียงพอต่อความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหาร โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในการทำงาน

3.1.1 ควรมีการทบทวนการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ให้อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมายและให้มีประสิทธิภาพ

3.1.2 ควรมีการตรวจสอบข้อมูลจากระบบการปฏิบัติงานในสภาพปัจจุบัน รวมทั้งตรวจสอบสภาพแวดล้อมหรือจุดที่มีความเสี่ยงสูงที่ก่อให้เกิดอันตรายในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยๆ รวมทั้งจุดเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและวิธีป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น

3.1.3 สร้างแผนป้องกันภัยและการซักซ้อม โดยจัดเตรียมอุปกรณ์ป้องกันภัยสำหรับบุคลากร และอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนหรือแก้ไขเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

3.1.4 ทบทวนการประเมิน Gap analysis รวมถึงการสร้างระบบการทำงาน ที่มีความปลอดภัยในการทำงาน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนสถานะเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในแต่ละหน่วยงาน มากำหนดเป็นนโยบาย และปรับปรุงแก้ไขกระบวนการจัดทำระบบการจัดการความปลอดภัยในหน่วยงาน

3.2 นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง

แนวทางเกี่ยวกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันและควบคุมอันตราย รองลงมาคือ หลักสูตรในการฝึกอบรมความปลอดภัย การจัดสวัสดิการด้านความปลอดภัย อันดับสุดท้าย คือ การประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เกี่ยวกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง คือ

3.2.1 ควรดำเนินการในเรื่องความเข้าใจให้แก่พนักงานที่มีต่อนโยบายความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน โดยจัดอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาและสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงงาน

3.2.2 การแสดงความจริงใจในการที่จะปรับปรุงและป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับพนักงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือปฏิบัติตามนโยบาย

3.2.3 มีการทบทวนนโยบายเป็นระยะๆ เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันขององค์กร และสามารถปรับปรุงได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.3 การวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง

แนวทางเกี่ยวกับการวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาคือ การพัฒนานโยบายความปลอดภัย การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน อันดับสุดท้ายคือ การเผยแพร่นโยบายความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เกี่ยวกับการวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง คือ

3.3.1 หน่วยงานต้องดำเนินงานด้วยการจัดทำเอกสารและต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการชี้แจงและติดตามข้อกำหนดตามกฎหมาย

3.3.2 ควรมีการประเมินความเสี่ยง โดยการประมาณระดับความเสี่ยงจากการทำงานในทุกฝ่ายของหน่วยงาน รวมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานที่ทำงานอยู่เป็นประจำเพื่อกำหนดเป็นมาตรการควบคุมความเสี่ยง

3.3.3 มีการจัดทำและเก็บบันทึกเอกสารทุกครั้งที่มีการทบทวนการวางแผนงาน เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลในการแก้ไขหรือวางแผนงานการจัดการความปลอดภัยให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับองค์กรในปัจจุบัน

3.3.4 ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำเป็นแผนระยะยาว พร้อมทั้งมีการประเมินติดตามจุดเสี่ยงที่ก่อให้เกิดปัญหา มีการแนะนำขั้นตอนการแก้ไขการเกิดอุบัติเหตุอย่างใกล้ชิด และควรมีการ

ปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หมายความว่า หากมีอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นใหม่ โดยที่อุบัติเหตุ นั้นไม่เคยเกิดขึ้นเลย ก็ควรมีการกำหนดแผนงานความปลอดภัย เพื่อที่จะได้เตรียมการป้องกันต่อไป

3.3.5 ควรมีการทบทวนการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย และมีการวิเคราะห์วิธีการทำงาน เพื่อนำไปสู่การแก้ไข ขั้นตอนการทำงานที่เข้าสู่สภาวะเสี่ยง

3.3.6 ควรมีการวางแผนปฏิบัติการสำหรับการตรวจติดตามความปลอดภัย ในการทำงานที่มีการเกิดอุบัติเหตุซ้ำๆ ในแบบเดิมๆ

3.4 การปรับปรุงการนำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้ และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด

แนวทางเกี่ยวกับการปรับปรุงการนำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุดอันดับแรก คือ การตรวจสอบความพร้อมก่อนทำงาน รองลงมา อันดับที่สอง การจัดโครงการฝึกอบรมบุคลากร อันดับที่สาม การจัดทำเครื่องหมายเตือนภัยและอันดับสุดท้าย คือ การกำหนดแผนฉุกเฉิน

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตาม ความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เกี่ยวกับการปรับปรุงการนำ แผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด คือ

3.4.1 หน่วยงานต้องมีการจัดฝึกอบรมพนักงานเพื่อสร้างจิตสำนึก และเพิ่ม ความรู้ความสามารถให้กับพนักงานทุกระดับภายในหน่วยงาน ในเรื่องของความสำคัญของ อันตรายและความเสี่ยงในกิจกรรมที่พนักงานต้องรับผิดชอบ รวมถึงการฝึกซ้อมพนักงานเมื่ออยู่ใน ภาวะฉุกเฉินภายในเวลาที่กำหนด รวมถึงควรมีการจัดฝึกอบรมในทุกๆ ตอนเช้าก่อนเข้าทำงาน และ ควรมีการออกกำลังกายหรือมีการทำงานสะอาดรอบหน่วยงานเช่น การเก็บขยะช่วยกันก่อนเข้า ทำงานเพื่อสร้างความพร้อมหรือความกระตือรือร้นก่อนเข้าทำงาน

3.4.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดย อาจใช้สื่อที่เข้าใจง่าย ชัดเจน เช่น ป้ายห้ามเข้า เขตอันตราย เป็นต้น และควรจัดให้พนักงานแสดง ความคิดเห็นและให้คำแนะนำในเรื่องความเสี่ยงในหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบอยู่

3.4.3 หน่วยงานควรมีการตรวจสอบความพร้อมทางด้านร่างกายของ พนักงานก่อนเข้าสู่กระบวนการทำงาน และเตรียมความพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉิน พร้อมทั้ง ตรวจสอบระบบการเตือนอันตรายภายในหน่วยงาน

3.4.4 หน่วยงานควรมีการควบคุมเอกสารในระบบการจัดการความปลอดภัยที่ดีและอย่างต่อเนื่อง ควรมีการแนะนำ กฎ ระเบียบ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายและมีการจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยงในแต่ละแผนงานของหน่วยงาน

3.5 หน่วยงานของท่านควรมีการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงาน

แนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานควรมีการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงานอันดับแรก คือ มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมา มีการจัดทำสถิติการเกิดอุบัติเหตุ อันดับที่สาม สำรวจบริเวณทำงานอย่างสม่ำเสมอ และอันดับสุดท้าย คือ มีการตรวจสอบและดูแลสภาพพนักงานอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เกี่ยวกับการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงาน คือ

3.5.1 หน่วยงานควรมีการตรวจติดตามและการวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุนโยบายและควรตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างของความไม่ปลอดภัย ซึ่งหน่วยงานต้องเพิ่มการตรวจประเมินเป็นระยะๆ เพื่อให้เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง

3.5.2 มีการจัดทำเอกสารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้เป็นไปตามการแก้ไขและการป้องกันนั้น ต้องมีการกำหนดวิธีการและแผนการดำเนินการจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น และมีการจัดทำและเก็บบันทึกข้อมูลทุกครั้ง แม้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบางครั้งจะเป็นอุบัติเหตุเพียงเล็กน้อย

3.5.3 มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง และมีการลงบันทึกการเกิดอุบัติเหตุ มีการตรวจสอบและแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในลักษณะเดิม พร้อมทั้งหาแนวทางการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าว เพื่อสอดคล้องกับขั้นตอนการทำงาน และให้มีการรายงานเอกสารต่อผู้จัดการโรงงาน เรื่องรายละเอียดทั้งหมดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ผู้บาดเจ็บ เครื่องจักร ค่าใช้จ่าย ผลกระทบ เป็นต้น

3.5.4 หน่วยงานควรมีมาตรการบันทึกการเกิดอุบัติเหตุของพนักงานแต่ละคนเพื่อนำมาประเมินพิจารณาโบนัส เพื่อให้พนักงานมีแรงจูงใจในการระมัดระวังมากขึ้นในการปฏิบัติงาน

3.6 หน่วยงานควรมีการปรับปรุงเรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

แนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานควรมีการปรับปรุงเรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอันดับแรก คือ ทบทวนการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง รองลงมา อันดับที่สอง การกำหนดแผนงานในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน อันดับสาม ปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานให้ดีกว่าที่ผ่านมาเพื่อลดความเสี่ยงและอุบัติเหตุ และอันดับสุดท้าย คือ การพิจารณาหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ สภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อเสนอแนะอื่นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานตามความคาดหวังของพนักงานของผู้บริหาร โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน คือ

3.6.1 หน่วยงานควรมีการจัดประชุมผู้บริหารประจำปี เพื่อทบทวนการจัดการที่ผ่านมาเกี่ยวกับสถิติอุบัติเหตุเกิดขึ้นแบบเดิมๆ ซ้ำกันบ่อยหรือไม่ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยยังมีความเหมาะสมกับหน่วยงานตามสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากผลการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดเพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและกฎกระทรวงต่างๆ

3.6.2 จัดทำแบบสอบถามในส่วนของอุปกรณ์ความปลอดภัยว่าสภาพการใช้งานยังคงพร้อมใช้อยู่หรือไม่ ควรให้พนักงานประเมินคุณภาพอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงรวมถึงหาแนวทางจัดการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการทำงานที่เป็นปัจจุบัน และควรมีการดูแลพื้นที่ต่างๆ ในโรงงาน ซึ่งมีการกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน แบ่งพื้นที่ความปลอดภัย กำหนดผู้รับผิดชอบและผู้ตรวจสอบดูแลให้ชัดเจน สามารถติดตามเอกสารได้ มีการจัดทำระบบการรายงานหรือเรื่องร้องเรียน และการแก้ไขตามกระบวนการ

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

จากผลการศึกษา พบว่า การจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ทุกตัวแปร ซึ่งสามารถสรุปแยกแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการทบทวนสถานะเริ่มต้น

จากผลการวิจัย พบว่า การทบทวนสถานะเริ่มต้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการทบทวนสถานะเริ่มต้นอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นการทบทวนสถานะเริ่มต้นในเรื่องหน่วยงานให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเป็นอย่างมาก เช่น ดูแลและป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายกับพนักงาน อธิบายได้ว่า โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทุกแห่งจะให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นการควบคุมดูแลและป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายกับพนักงาน รวมถึงมีการควบคุมความปลอดภัยในการทำงานต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จะส่งผลให้พนักงานมีความรู้สึกถึงความปลอดภัยในการที่จะปฏิบัติงาน และพนักงานมีความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานมีความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต จะมีการทบทวนหรือตรวจสอบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเป็นประจำ เช่น มีการสอบถามพนักงานถึงอันตรายที่เกิดขึ้นในหน่วยงานที่พนักงานทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นำไปสู่ระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่ได้กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึง การทบทวนสถานะเริ่มต้นไว้ว่า องค์กรต้องทบทวนการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีอยู่กับข้อกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งจะนำไปใช้ในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แนวทางการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีอยู่ในองค์กร และข้อปฏิบัติและการดำเนินงานที่ดีกว่าซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นได้จัดทำไว้ (Best practice) ข้อมูลจากการทบทวนสถานะเริ่มต้น จะใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบายและกระบวนการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.2 ด้านนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

จากผลการวิจัย พบว่า นโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวแปร ยกเว้นนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของ

หน่วยงาน เช่น การเสนอความคิดเห็นแก่หัวหน้างานในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน หรือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน อธิบายได้ว่า ผู้บริหารของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตทุกแห่งจะมีการจัดทำเอกสารนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน เช่น คู่มือในการปฏิบัติงานที่ถูกวิธีและการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งผู้บริหารได้แสดงเจตจำนงที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ด้านการป้องกันและควบคุมอันตรายและความเสี่ยงที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง เช่น มีการตรวจสภาพเครื่องมือและอุปกรณ์กันความปลอดภัยในการทำงานรวมถึงการดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย นโยบายความปลอดภัยต่างๆ ที่โรงอุตสาหกรรมการผลิตกำหนดขึ้นนั้นเกิดจากผู้บริหารเพียงฝ่ายเดียว โดยที่ในการทำงานพร้อมลงนามของผู้บริหารระดับสูง สามารถสร้างความมั่นใจให้กับพนักงานได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นเครื่องรับประกันว่าผู้บริหารได้รับรู้และยินดีที่จะออกนโยบายความปลอดภัยในการทำงานและสนับสนุนให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย และการที่โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตมีการป้องกันและควบคุมอันตรายและความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ทำให้พนักงานปฏิบัติงานโดยไม่ต้องระแวงสงสัยว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ สมบูรณ์ ขจรเดชศักดิ์ (2549: 250) ที่กล่าวถึงการจัดการด้านความปลอดภัยของการทำงานในโรงงานนั้น มีขอบเขตเกี่ยวกับการจัดองค์การ ลักษณะของหน่วยงานและลักษณะงาน หลักการจัดการความปลอดภัยของการทำงานมีองค์ประกอบเกี่ยวกับ นโยบายที่ผู้บริหารต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายที่มีความชัดเจน ไม่กว้างเกินไป ต้องครอบคลุมถึงผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ เป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้ เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทุกหน่วยงานได้รู้ สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544: 17-21) ที่ได้กล่าวถึงแนวคิดในการจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานของแต่ละโรงงานนั้น มีความแตกต่างกันแต่มีหลักใหญ่ๆ ประกอบด้วยนโยบายความปลอดภัยที่เด่นชัด ซึ่งผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยให้ชัดเจนเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง ลักษณะของนโยบายจะต้องไม่กว้างเกินไป แต่ต้องใช้ได้ครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จะต้องเขียนให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและมีความเป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ และสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึง นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ว่าผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรจะต้องกำหนดนโยบาย โดยจัดทำเป็นเอกสารพร้อมทั้งลงนามเพื่อแสดงเจตจำนงในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นโยบายดังกล่าวต้องเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ เหมาะสมกับลักษณะและความเสี่ยงขององค์กร แสดงเจตจำนงที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่องค์กรได้ทำข้อตกลงไว้ แสดงเจตจำนงที่จะปรับปรุงและป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับลูกจ้างผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง แสดงเจตจำนงที่จะจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ

เหมาะสมในการดำเนินการตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และนอกจากนี้
ต้องให้ลูกจ้างทราบและเข้าใจจุดมุ่งหมายของนโยบาย โดยการเผยแพร่และเปิดโอกาสให้ลูกจ้างมี
ส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นและปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งมีการทบทวนเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจ
ว่า นโยบายที่กำหนดขึ้นยังมีความเหมาะสมกับองค์กร

1.3 ด้านการวางแผน

จากผลการวิจัย พบว่า การวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า การวางแผนอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น นโยบายด้านความปลอดภัยมีการ
ประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร เช่น การติดประกาศนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน
กฎระเบียบในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง อธิบายได้ว่า โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตจะ
มีการประกาศให้พนักงานทราบทั่วทั้งองค์กร เช่น การติดประกาศนโยบายความปลอดภัยในการ
ทำงานกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้พนักงานทำงานได้อย่างปลอดภัย และโรงงาน
อุตสาหกรรมการผลิตจะมีการประเมินผลการวางแผนด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นประจำ
ทุกปี เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ และนำมาปรับปรุงนโยบายด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อที่จะ
สามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กำหนดหลักในการจัดทำระบบการ
จัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึง การวางแผนว่า เป็นการประเมินความเสี่ยง
องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้บ่งอันตราย และการ
ประมาณระดับความเสี่ยงทุกกิจกรรมและสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้างและผู้เกี่ยวข้อง
เพื่อใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมความเสี่ยง องค์กรต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยง ใน
กรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมใหม่หรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม และการวางแผน
ปฏิบัติการต้องวางแผนสำหรับการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ การตรวจประเมิน
และการทบทวนการจัดการ

1.4 ด้านการนำไปใช้และการปฏิบัติ

จากผลการวิจัย พบว่า การนำไปใช้และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า การนำไปใช้และการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ย
มากที่สุด คือ หน่วยงานของท่านจัดให้มีระบบการขออนุญาตทำงานในเขตพื้นที่อันตรายและจัดให้
มีเครื่องหมายเตือนภัยต่างๆ เช่น เขตอันตราย ห้ามเข้า รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการนำ
แผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่กำหนดไว้มาปฏิบัติ เช่น มีการจัดเตรียมอุปกรณ์
ป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ และหน่วยงานท่านได้จัดให้มีการ
ฝึกอบรมบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงาน ตามลำดับ อธิบายได้ว่า การที่โรงงาน

อุตสาหกรรมการผลิตมีระบบการขออนุญาตทำงานในเขตพื้นที่อันตรายและจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยต่างๆ เช่น เขตอันตราย ห้ามเข้า มีเครื่องหมายเตือนภัยต่างๆ ย่อมเป็นเครื่องรับประกันได้ว่า โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการนำแผนงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่กำหนดไว้มาปฏิบัติ อีกทั้งได้มีการฝึกอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติตนให้อยู่ในความปลอดภัยในการทำงานและสามารถช่วยเหลือและแนะนำเพื่อนร่วมงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปีติ พูนไชยศรี และคณะ (2545 อ้างถึงใน อโนทัย วิริยะ, 2551: 18-20) ได้ระบุถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในหลักการจัดการความปลอดภัย 14 เรื่อง โดยได้กล่าวถึงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน การให้การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานนั้น เป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่ง เพราะการฝึกอบรมนั้นเป็นการทำเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ ความชำนาญ และประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยนั้นผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรม ย้ำเตือน เพิ่มเติมอยู่เสมอ การอบรมนั้นผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงาน ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และแหล่งความรู้ที่จัดมาให้ ในเรื่องเนื้อหาควรจะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติงาน โรงงาน โดยการพิจารณาถึงความต้องการของผู้ปฏิบัติงานและเป้าหมายของบริษัทหลักสอดคล้องกับ สมบูรณ์ ขจรเดชศักดิ์ (2549: 250) ที่กล่าวถึงการจัดการด้านความปลอดภัยของการทำงานในโรงงานนั้น มีขอบเขตเกี่ยวกับการจัดองค์การ ลักษณะของหน่วยงานและลักษณะงาน หลักการจัดการความปลอดภัยของการทำงานมีองค์ประกอบเกี่ยวกับการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติงาน ด้วยการฝึกอบรมมีความจำเป็น เพื่อเพิ่มทักษะด้านความรู้ ความชำนาญ และประสิทธิภาพด้านความปลอดภัย ผู้รับผิดชอบพิจารณาให้การอบรมอย่างเหมาะสมแก่ผู้ปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงเป้าหมายของธุรกิจด้วย และสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึง การนำไปใช้และการปฏิบัติในการฝึกอบรม การสร้างจิตสำนึกและความรู้ความสามารถ องค์การต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความต้องการในการฝึกอบรมและให้การฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับภายในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถ รวมถึงสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงอันตรายและความเสี่ยงในกิจกรรมที่ต้องรับผิดชอบ พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติในการควบคุมความเสี่ยง และต้องมีการประเมินความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง

1.5 ด้านการตรวจสอบและแก้ไข

จากผลการวิจัย พบว่า การตรวจสอบและแก้ไขอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การตรวจสอบและแก้ไขอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หน่วยงานของท่านมีการติดตามตรวจสอบเมื่อมีการวัดผลการปฏิบัติด้านอาชีวอนามัย

และความปลอดภัยในการทำงาน รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการแก้ไขและป้องกันด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เช่น เมื่อมีการเกิดอุบัติเหตุขึ้นหน่วยงานมีการแก้ไขและป้องกันโดยมีการจัดฝึกอบรมเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุแบบเดิมขึ้น และการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ด้านการตรวจสอบและแก้ไขอันดับสุดท้าย คือ หน่วยงานของท่านมีการจัดทำและเก็บบันทึกอุบัติเหตุหรือโรคที่เกิดจากการทำงาน อธิบายได้ว่า โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตต้องมีการติดตามตรวจสอบเพื่อวัดผลการปฏิบัติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เช่น มีการวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุก่อนและหลังการเกิดอุบัติเหตุ ว่านโยบายที่โรงงานอุตสาหกรรมที่วางไว้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด เพื่อให้พนักงานรู้สึกว่าการปลอดภัยขณะปฏิบัติงาน อีกทั้งมีการแก้ไขและป้องกันอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรมได้อย่างทันท่วงที และมีความเหมาะสมกับลักษณะการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตแต่ละแห่ง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึง การตรวจสอบและแก้ไข เป็นการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการปฏิบัติ ทั้งเชิงรุกและเชิงรับเพื่อให้บรรลุนโยบายและการเตรียมการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่กำหนดไว้ ในกรณีที่มีการใช้เครื่องมือเพื่อตรวจวัดต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ วิธีการเก็บ ตรวจวัดและวิเคราะห์ตัวอย่าง การสอบเทียบ (Calibration) การดูแลรักษา และการซ่อมบำรุงอย่างเหมาะสม

1.6 ด้านการทบทวนการจัดการ

จากผลการวิจัย พบว่า การทบทวนการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การทบทวนการจัดการอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อโดยการทบทวนการจัดการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานท่านมีการพิจารณาดำเนินการให้ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของโรงงานมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าที่ผ่านมา รองลงมาคือ หน่วยงานของท่านมีการทบทวนระบบการจัดการ เช่น อุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นกับพนักงานในลักษณะเดิมยังมีการเกิดขึ้นอีกหรือไม่ หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนงานในเชิงป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานหรือโรคที่เกิดจากงานและหน่วยงานของท่านมีการทบทวนแผนงานด้านการจัดการความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาพิจารณาหาแนวทางป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงานทุกปี ตามลำดับ อธิบายได้ว่า ผู้บริหารของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตได้ให้ความสำคัญกับการพิจารณาการดำเนินงาน และปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัย

และความปลอดภัยในโรงงานให้ดีขึ้น มีการพัฒนาระบบการจัดการความปลอดภัยให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นปัจจุบันโดยมีการวางแผนในเชิงป้องกัน ทบทวนการจัดการความปลอดภัยว่าเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำมาพิจารณาหาแนวทางป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับพนักงาน ย่อมทำให้โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตลดความเสี่ยงหรือลดการเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการปฏิบัติงานของพนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยกล่าวถึงการทบทวนการจัดการว่า ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหรือผู้บริหารระดับสูงขององค์กรและคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการที่มีตามกฎหมาย ต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการยังคงมีความเหมาะสมมีความเพียงพอ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยต้องพิจารณาถึง ผลการดำเนินงานของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยทั้งหมด

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล พบว่า

2.1 เพศ พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ พนักงานส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่ทำงานในส่วนของการผลิต ได้มีการสัมผัสการทำงานที่มีลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนาฏ อัสวศรีโยธิน (2550: 58) ศึกษาเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงไฟฟ้าพลังชีวมวล A: ผลการศึกษาพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นชาย อายุ 19-30 ปี ซึ่งมีความเห็นไม่แตกต่างกันในด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเนตร พบพาน (2549: 81) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟกเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน: ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของพนักงานบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟกเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 อายุ พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อธิบายได้ว่า พนักงานอายุต่างกัน ความระมัดระวังหรือความละเอียดรอบคอบย่อมแตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551: 127) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา: ผลการศึกษาพบว่า อายุ ของพนักงานแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโรงงานของพนักงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร ด้านการประสานงานแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะอายุมีความสำคัญในการประสานงานเนื่องจากพนักงานส่วนใหญ่ในระดับปฏิบัติงานมีอายุแตกต่างกัน การติดต่อประสานงานในการทำงานหรือในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการทำงานอย่างปลอดภัยไม่เกินไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมดและทำให้การประสานงานในการปฏิบัติงานนั้นอาจเกิดการปฏิบัติงานอย่างไม่ถูกต้องจนเป็นสาเหตุให้พนักงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันได้

2.3 สถานภาพ พนักงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่า พนักงานทุกสถานภาพมีความระมัดระวังในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานหรือมีความระมัดระวังเวลาปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพราะต่างก็ไม่อยากให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานกับตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเนตร พบพาน (2549: 81) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟคเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน: ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจของพนักงานบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟคเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ระดับการศึกษา พนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อธิบายได้ว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ม.3/ม.6 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการแตกต่างจากผู้ที่มีการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส. และระดับปริญญาตรี เนื่องจากระดับการศึกษาของพนักงานแตกต่างกัน ดังนั้น การเรียนรู้ในการปฏิบัติงาน และการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ย่อมทำให้แต่ละบุคคลมีความคิดเห็นและมุมมองไม่เหมือนกัน จึงเป็นสาเหตุทำให้พนักงานมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551: 127) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา: ผลการศึกษาพบว่า พนักงาน

ที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 รายได้ต่อเดือนไม่รวมค่าล่วงเวลา (O.T.) ที่ท่านได้รับในปัจจุบัน พบว่าพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัยย้อย จังหวัดเพชรบุรีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน กล่าวได้ว่า พนักงานที่มีรายได้น้อยอาจต้องกังวลเรื่องภาระหนี้สิน หรือกังวลเรื่องค่าเรียนบุตร จึงทำให้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงเรื่องความปลอดภัย จึงมีความแตกต่างกันกับพนักงานที่มีรายได้มาก ดังนั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานจึงทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551: 127) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา: ผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 อายุงาน พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัยย้อย จังหวัดเพชรบุรีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน กล่าวคือ พนักงานที่มีอายุงานน้อยไม่มีความชำนาญเท่ากับคนที่มีความอายุงานมาก จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุหรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ระดับความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงเนตร พบพาน (2549: 81) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟกเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน: ผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์การ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.7 พนักงานที่มีตำแหน่งในปัจจุบันแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาชัยย้อย จังหวัดเพชรบุรีโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อธิบายได้ว่า พนักงานระดับปฏิบัติการหรือพนักงานฝ่ายผลิตจะมีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุหรือความไม่ปลอดภัยจากการทำงานมากกว่าพนักงานฝ่ายบริหารหรือหัวหน้างาน จึงทำให้มีความคิดเห็นในการจัดการความปลอดภัยในการทำงาน

แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551: 127) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา: ผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษา และแผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่ แตกต่างกันมีระดับการปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยของโรงงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

3.1 การทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความปลอดภัยในการทำงาน
ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับการทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตอันดับแรก คือ อุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ความร่วมมือจากพนักงานในด้านความปลอดภัยในการทำงาน ความชัดเจนของนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน และอันดับสุดท้ายคือ สวัสดิการที่เพียงพอต่อความปลอดภัย และจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต พบว่า แนวทางเกี่ยวกับการทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ควรมีการทบทวนการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องข้อกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องวิเคราะห์หาสาเหตุของความปลอดภัยในการทำงาน โดยศึกษาข้อมูลจากระบบการปฏิบัติงานในสภาพปัจจุบัน รวมถึงการตรวจสอบสภาพแวดล้อม ที่ก่อให้เกิดอันตรายในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาเป็นแนวทางการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงต่อพนักงาน และควรแต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยให้มีส่วนร่วมในการตรวจตราสภาพงานที่มีความเสี่ยงต่อพนักงาน และนำผลที่ได้จากการทบทวนสถานะเริ่มต้นไปกำหนดเป็นนโยบายและกระบวนการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ได้กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ไว้ว่าการทบทวนสถานะเริ่มต้น องค์กรจะต้องพิจารณาทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีอยู่กับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบสถานภาพปัจจุบันขององค์กรโดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดขอบเขตของการนำเอาระบบการจัดการไปใช้และเพื่อใช้ในการวัดผลความก้าวหน้า

3.2 นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันและควบคุมอันตราย รองลงมาอันดับที่สอง หลักสูตรในการฝึกอบรมความปลอดภัย การจัดสวัสดิการด้านความปลอดภัย และอันดับสุดท้าย คือ การประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และแนวทางเกี่ยวกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหารของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต ได้เสนอว่า ควรสร้างความรู้และความเข้าใจให้กับพนักงานในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาและสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงงานในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ควรแสดงความจริงใจในการที่จะปรับปรุงและป้องกันอันตรายที่เกิดกับพนักงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และให้พนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือปฏิบัติตามนโยบายโดยทบทวนนโยบายเป็นระยะๆ เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นปัจจุบันขององค์กร และสามารถปรับปรุงได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ สมยศ ภูวานันท์ (2537: 20-28) ที่ได้สรุปว่า การบริหารงานความปลอดภัยที่ดีนั้น ต้องมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการผลิตเพื่อการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยให้เป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ความเห็นชอบและสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การมีนโยบายที่ชัดเจน มีการวางแผนงาน โครงการและเทคนิคของระบบงานความปลอดภัย การจัดองค์กร บุคลากร งบประมาณ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กร โดยเฉพาะหัวหน้างานและพนักงาน การฝึกอบรมและเผยแพร่ความรู้ด้านความปลอดภัย การมีกฎข้อบังคับด้านความปลอดภัย แนวทางควบคุมภาวะฉุกเฉินที่ครอบคลุมระบบข้อมูล การติดตามประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น การบริหารความปลอดภัยที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายในองค์กรรวมถึงหัวหน้างานสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544: 17-21) ซึ่งกล่าวถึงนโยบายความปลอดภัยที่เด่นชัดที่ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยให้ชัดเจนเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงลักษณะของนโยบายจะต้องไม่กว้างเกินไป แต่ต้องใช้ได้ครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานทุกระดับจะต้องเขียนให้ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและมีความเป็นรูปธรรม เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้

3.3 การวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุง

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับการวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาคือ

การพัฒนานโยบายความปลอดภัย การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน และอันดับสุดท้ายคือ การเผยแพร่ นโยบายความปลอดภัย ได้ระบุถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการจัดการความปลอดภัย คือ นโยบายด้านความปลอดภัยที่เด่นชัด ซึ่งผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัย ให้ชัดเจนเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และประชาสัมพันธ์ให้ทราบกันอย่างทั่วถึง ลักษณะของ นโยบายจะต้องไม่กว้างจนเกินไปแต่ต้องใช้ได้ครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จะต้องเขียนให้ ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และมีความเป็นรูปธรรมเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ และแนวทาง เกี่ยวกับการวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหาร สรุปว่า ในการวางแผนงานความ ปลอดภัยในการทำงานควรจัดทำเอกสารและต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการชี้แจงและติดตามข้อ กฎหมาย โดยประเมินความเสี่ยง จากการทำงานในทุกฝ่ายของโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต รวมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานที่ทำงานอยู่เป็นประจำ เพื่อนำมากำหนดเป็น มาตรการควบคุมความเสี่ยง เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับองค์กรในปัจจุบัน ควรมีการ เก็บบันทึกสถิติในรูปของเอกสารทุกครั้งที่มีการทบทวนการวางแผนงาน และควรมีการจัดกิจกรรม ส่งเสริมความรู้และฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำเป็นแผนระยะ ยาว รวมถึงควรมีการวางแผนปฏิบัติการสำหรับการตรวจติดตามความปลอดภัยในการทำงานที่มี การเกิดอุบัติเหตุซ้ำๆ ในแบบเดิมๆ และควรมีการวิเคราะห์วิธีการทำงาน แก้ไขขั้นตอนการทำงานที่ เข้าสู่สภาวะเสี่ยง และมีการปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หมายความว่า หากมีอุบัติเหตุที่ เกิดขึ้นใหม่ โดยที่อุบัติเหตุเดิมไม่เกิดขึ้นเลย ก็ควรมีการกำหนดแผนงานความปลอดภัย เพื่อที่จะ ได้เตรียมการป้องกันต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ได้กล่าวถึง การวางแผน คือ การประเมินความเสี่ยง องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสาร ขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงอันตราย และการประมาณระดับความเสี่ยงทุกกิจกรรมและ สภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้างและผู้เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมความ เสี่ยง องค์กรต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยง ในกรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมใหม่หรือมีการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ ต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสาร ขั้นตอนการดำเนินงานในการชี้แจงและติดตามข้อกำหนดตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่องค์กรนำมาใช้ในการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เช่น มาตรฐานหรือแนวปฏิบัติที่ กำหนดโดยสมาคมวิชาชีพ องค์กรระหว่างประเทศ เป็นต้น ให้ทันสมัย การเตรียมการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย องค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน ในการเตรียมการจัดการ และวางแผนปฏิบัติการสำหรับการติดตามตรวจสอบและการวัดผลการ ปฏิบัติ การตรวจประเมินและการทบทวนการจัดการ ซึ่งถ้ามีการดำเนินกิจกรรมใหม่หรือมีการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม องค์กรต้องแก้ไขแผนงานให้เหมาะสม

3.4 การปรับปรุงการนำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้ และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับการปรับปรุงการนำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด อันดับแรก คือ การตรวจสอบความพร้อมก่อนทำงาน รองลงมาคือ การจัดโครงการฝึกอบรมบุคลากร การจัดทำเครื่องหมายเตือนภัย และอันดับสุดท้ายคือ การกำหนดแผนฉุกเฉิน และจากข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการปรับปรุงการนำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมาใช้และปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรม การผลิต พบว่า หน่วยงานต้องมีการจัดฝึกอบรมพนักงานเพื่อสร้างจิตสำนึก และเพิ่มความรู้ความสามารถให้กับพนักงานทุกระดับภายในหน่วยงาน โดยให้พนักงานแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำในเรื่องความเสี่ยงในหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบอยู่ รวมถึงการฝึกซ้อมพนักงานเมื่ออยู่ในภาวะฉุกเฉินภายในเวลาที่กำหนด และตรวจสอบการเตือนอันตรายภายในหน่วยงาน ในเรื่องของความสำคัญของอันตรายและความเสี่ยงในกิจกรรมที่พนักงานต้องรับผิดชอบ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ในเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยอาจใช้สื่อที่เข้าใจง่าย ชัดเจน เช่น ป้ายห้ามเข้า เขตอันตราย เป็นต้น มีการตรวจสอบความพร้อมทางด้านร่างกายของพนักงานก่อนเข้าสู่กระบวนการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและทักษะในการป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้น และภายในหน่วยงานควรมีการควบคุมเอกสารในระบบการจัดการความปลอดภัยที่ดีและทำอย่างต่อเนื่อง ควรมีการแนะนำกฎระเบียบการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายและมีการจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยงในแต่ละแผนงานของหน่วยงาน รวมถึงการใช้สื่อต่างๆในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้พนักงานเกิดความเข้าใจและมีจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) เรื่องการนำไปใช้และการปฏิบัติ ที่ได้กล่าวถึง โครงสร้างและความรับผิดชอบ องค์กรต้องกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของลูกจ้างทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการในด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งจัดทำเป็นเอกสารและเผยแพร่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรทราบ ลูกจ้างที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีผลกระทบด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม การฝึกอบรม ต้องการสร้างจิตสำนึกและความรู้ความสามารถ ต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความต้องการในการฝึกอบรมและให้การฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับภายในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถ รวมถึงสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงอันตรายและความเสี่ยงในกิจกรรมที่ต้องรับผิดชอบ พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติในการควบคุมความเสี่ยง และต้องมีการประเมินความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมที่

มีความเสี่ยง และมีการสื่อสาร โดยต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการสื่อสารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยให้องค์กรรับฟังข้อคิดเห็นและคำแนะนำ การประชาสัมพันธ์ การรับและการตอบสนองข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคล ผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานระดับต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก และสอดคล้องกับ ปิติ พูนไชยศรี และคณะ (2545 อ้างถึงใน อนิทัษ วิริยะ, 2551: 18-20) ได้ระบุถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการจัดการความปลอดภัย ไว้ว่าการให้การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานนั้น เป็นสิ่งจำเป็นในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมทุกแห่ง เพราะการฝึกอบรมนั้นเป็นการทำเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ ความชำนาญและประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงาน ด้านความปลอดภัยนั้นผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการอบรม ย้ำเตือน เพิ่มเติมอยู่เสมอ

3.5 หน่วยงานควรมีการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงาน

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานของท่านควรมีการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงานอันดับแรก คือ มีการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมาคือ มีการจัดทำสถิติการเกิดอุบัติเหตุ สำรวจบริเวณทำงานอย่างสม่ำเสมอ และอันดับสุดท้ายคือ มีการตรวจสอบและดูแลสุขภาพพนักงานอย่างสม่ำเสมอ และจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เกี่ยวกับแนวทางการตรวจสอบและแก้ไขเมื่อพนักงานได้รับอุบัติเหตุหรือความเสี่ยงจากการทำงาน พบว่า หน่วยงานต้องไม่ละเลยการตรวจติดตามและการวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุนโยบายและควรตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างของความไม่ปลอดภัย ซึ่งหน่วยงานต้องเพิ่มการตรวจประเมินเป็นระยะๆ เพื่อให้เป็นกิจกรรมที่ต่อเนื่อง ส่วนการแก้ไขและป้องกันต้องกำหนดเป็นมาตรการเพื่อมิให้เกิดข้อบกพร่องหรือเกิดอุบัติเหตุซ้ำๆ ขึ้น และต้องมีการปรับปรุงเอกสารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้เป็นไปตามการแก้ไขและการป้องกันนั้น ต้องมีการวิเคราะห์หาสาเหตุทุกครั้งเมื่อเกิดอุบัติเหตุ โดยมีการสอบสวนอุบัติเหตุ การเรียกประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยในโรงงาน ร่วมกันวิเคราะห์หาสาเหตุ และกำหนดมาตรฐานการป้องกัน โดยต้องทำทุกครั้งเมื่อเกิดอุบัติเหตุและต้องไม่ละเลยแม้อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจะไม่ร้ายแรงก็ตาม รวมทั้งการหาทางแก้ไขและการป้องกันให้ตรงจุดที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ เพื่อสอดคล้องกับขั้นตอนการทำงาน มีการจัดทำและเก็บบันทึกข้อมูลทุกครั้ง แม้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบางครั้งจะเป็นอุบัติเหตุเพียงเล็กน้อย และให้มีการรายงานเอกสารต่อผู้จัดการโรงงาน และต้องมีการกำหนดวิธีการและแผนการดำเนินการจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทุกครั้ง และต้องมีการตรวจประเมินว่าแนวทางที่กำหนดไว้ใช้ในการป้องกันอุบัติเหตุได้ผลมาน้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ได้กำหนดหลักในการจัดทำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไว้ว่า การตรวจสอบและแก้ไข ผู้บริหารของ

องค์กรต้องกำหนดให้มีการตรวจติดตามผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ โดยการตรวจประเมินเพื่อวัดผลการปฏิบัติและหาข้อบกพร่องของระบบ แล้วนำไปวิเคราะห์หาสาเหตุและทำการแก้ไข และบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

3.6 หน่วยงานควรมีการปรับปรุงเรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานควรมีการปรับปรุงเรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอันดับแรก คือ ทบทวนการปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ การกำหนดแผนงานในการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดการความปลอดภัยของหน่วยงานให้ดีกว่าที่ผ่านมาเพื่อลดความเสี่ยงและอุบัติเหตุ และอันดับสุดท้ายคือ การพิจารณาหา แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ สภาพแวดล้อมในการทำงาน และจากข้อเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานควรมีการปรับปรุงเรื่องการทบทวนการจัดการว่ามีความเพียงพอต่อความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหาร โรงงานอุตสาหกรรมการผลิต พบว่า ควรมีการจัดประชุมผู้บริหารประจำปี เพื่อทบทวนการจัดการว่าที่ผ่านมาสถิติอุบัติเหตุเกิดขึ้นแบบเดิมๆ ซ้ำกันบ่อยหรือไม่ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยยังมีความเหมาะสมกับหน่วยงานอยู่ และเป็นไปตามสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากผลการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดเพื่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการทบทวนการจัดการความปลอดภัยในที่ประชุมผู้บริหาร ควรให้พนักงานประเมินคุณภาพอุปกรณ์ป้องกันอันตราย โดยการทำแบบสอบถามในส่วนของผู้ประเมินความปลอดภัยว่าสภาพการใช้งานยังคงพร้อมใช้อยู่หรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการปรับปรุงรวมถึงหาแนวทางจัดการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการทำงานที่เป็นปัจจุบัน และควรมีการดูแลพื้นที่ต่างๆ ในโรงงาน ซึ่งมีการกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (2542: 4-10) ที่กล่าวว่าผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหรือผู้บริหารระดับสูงขององค์กรและคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบกิจการที่มีตามกฎหมายต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการยังคงมีความเหมาะสมมีความเพียงพอ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยต้องพิจารณาถึง ผลการดำเนินงานของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยทั้งหมด ผลการดำเนินงานเฉพาะแต่ละข้อกำหนดของระบบการจัดการ สิ่งที่ได้พบจากการตรวจประเมิน และปัจจัยภายในและภายนอก เช่น การเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร แนวทางการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีอยู่ในองค์กร ข้อปฏิบัติและการดำเนินงานที่ดีกว่าซึ่งองค์กรหรือ

หน่วยงานอื่นได้จัดทำเอาไว้ (Best practice) การแก้ไขตามข้อกำหนดของกฎหมาย การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องวิเคราะห์ว่าการกระทำใดที่จำเป็นต้องแก้ไขจากข้อบกพร่องของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย องค์กรต้องพิจารณาความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การเตรียมการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบอื่นๆ ของระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยพิจารณาจากผลการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สถานการณ์ที่เปลี่ยนไปและเจตจำนงที่จะให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตพื้นที่อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงาน เช่น การเสนอความคิดเห็นแก่หัวหน้างานในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน หรือสภาพแวดล้อมในการทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารของหน่วยงานควรเปิดโอกาสให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน หรือสภาพแวดล้อมในการทำงาน เนื่องจากพนักงานเป็นบุคคลที่สัมผัสกับงานนั้นโดยตรง ย่อมรู้ว่างานนั้นมีจุดเสี่ยง หรือจุดที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุอย่างไร เพื่อจะได้เสนอแนะวิธีการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุต่างๆ เป็นการเพิ่มมาตรการความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน

2. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางเกี่ยวกับหน่วยงานควรมีการทบทวนสถานเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในการทำงานอันดับแรก คือ อุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรมีการทบทวนสถานะเริ่มต้นหรือจุดเริ่มต้นของความไม่ปลอดภัยในการทำงานจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติงาน โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเพราะองค์กรจะสามารถลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุและความไม่ปลอดภัยในการทำงานได้อย่างตรงจุด

3. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางเกี่ยวกับนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันและควบคุมอันตราย ดังนั้นหน่วยงานควรกำหนดนโยบายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานของความปลอดภัยในการทำงาน และเพิ่มลักษณะเฉพาะของโรงงานอุตสาหกรรมในจุดที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูง

4. จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางเกี่ยวกับการวางแผนงานความปลอดภัยในการทำงานของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงอันดับแรก คือ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ ดังนั้น ผู้บริหารของหน่วยงานควรมีการวางแผนระยะยาวเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ และต้องมีการประเมินตรวจติดตามจุดเสี่ยง ปัญหา และสาเหตุในการเกิดอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง

5. จากข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต โรงงานอุตสาหกรรมการผลิตควรดำเนินการเพื่อความปลอดภัย คือ หน่วยงานควรมีการทบทวนสถานะเริ่มต้นของความปลอดภัยในการทำงานเพื่อนำมากำหนดนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานหรือนำมาปรับปรุงนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานที่มีอยู่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการทำงานที่เป็นปัจจุบัน ควรมีการตรวจสอบแผนงานหรือการวางแผนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานว่ามีความเพียงพอหรือไม่ และมีการตรวจสอบว่าแผนที่วางไว้ได้มีการนำไปปฏิบัติจริงในหน่วยงานหรือไม่ควรมีการตรวจสอบแลแก้ไขในด้านการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุหรือความปลอดภัยในการทำงานอย่างจริงจัง สุดท้ายคือ การทบทวนการจัดการที่ต้องจัดทำโดยผู้บริหารระดับสูงขององค์กรหรือผู้บริหารระดับสูงขององค์กรและคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในสถานประกอบการที่มีตามกฎหมาย ต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับกฎหมาย กฎเกณฑ์ ของการจัดการความปลอดภัย ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขแนวทางการจัดการความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพกับทุกหน่วยงาน

2. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย จากหน่วยงานให้หลากหลายสาขา เนื่องจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน สิ่งที่ได้รับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน อาจนำมาซึ่งแนวทางการจัดการความปลอดภัยใหม่ๆ

3. ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อเจาะลึกแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมการผลิต เขตพื้นที่อำเภออื่นในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลที่แตกต่างและนำมาปรับใช้ในการวางแผนแนวทางการจัดการความปลอดภัยในการทำงานได้มากยิ่งขึ้น